

Brusel 19. června 2017
(OR. en)

10288/17

**Interinstitucionální spis:
2016/0381 (COD)**

**ENER 292
ENV 614
TRANS 276
ECOFIN 540
RECH 236
CODEC 1049
IA 110**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	9988/17 ENER 271 ENV 580 TRANS 251 ECOFIN 494 RECH 222 CODEC 984 IA 108
Č. dok. Komise:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1 - 5
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov – obecný přístup

1. Komise předložila výše uvedený návrh dne 30. listopadu 2016 jako součást balíčku předpisů týkajících se čisté energie. Cílem návrhu je prosazovat energetickou účinnost budov a podporovat renovace budov s ohledem na dlouhodobý cíl dekarbonizace evropského fondu budov. Návrh zejména předpokládá zavedení dlouhodobých strategií renovace ze strany členských států, posílení vazeb mezi politikou energetické účinnosti a financováním a zlepšení souvisejících systémů dokumentace a statistických údajů o energetické účinnosti budov.

2. Účelem návrhu je rovněž podpořit zavádění infrastruktury pro dobíjení elektrických vozidel v budovách a zavést ukazatel inteligence hodnotící připravenost konkrétních budov přejít na automatizaci. V souladu se zásadou zdokonalení tvorby právních předpisů návrh zefektivňuje a zjednodušuje ustanovení směrnice, která nepřinesla očekávané výsledky, například ustanovení o inspekcích otopných soustav a klimatizačních systémů.
3. Přezkum tohoto návrhu byl zahájen v lednu 2017 během maltského předsednictví. Komise předložila návrh a související posouzení dopadů, po němž následovala výměna názorů, ve které Komise odpověděla na dotazy delegací. Dotazy se týkaly zejména přesné povahy a rozsahu povinností, jež návrh zavádí. Některé delegace kritizovaly administrativní zátěž a zbytečně složité povinnosti ve srovnání s jejich přidanou hodnotu. Zejména ohledně ustanovení týkajících se dobíjecích stanic a ukazatelů inteligence vyjádřilo několik delegací obavy, že zavedení jasných povinností může být předčasné nebo může způsobit nadměrné náklady.
4. Delegace během podrobného přezkumu článků návrh Komise obecně podpořily a předložily několik žádostí o změnu. Za účelem zlepšení textu a nalezení vhodného kompromisu učinilo předsednictví několik změn. Ty nejvýznamnější mají za cíl:
 - zlepšit a upřesnit ustanovení týkající obsahu dlouhodobých strategií renovace a financování (články 2a a 10);
 - snížit počet dobíjecích stanic na nejméně jeden pro nebytové budovy. Pokud jde o předběžné pokládání kabeláže, u nebytových budov musí být předem položeny kabely pro dobíjecí stanice pouze u jednoho ze tří parkovacích míst, zatímco u obytných budov je předběžné položení kabeláže obecným požadavkem. Do znění byly rovněž vloženy další podmínky pro uplatňování těchto povinností (čl. 8 odst. 2 a 3);
 - učinit budoucí režim ukazatelů inteligence dobrovolným a konkrétnějším (čl. 8 odst. 6 a příloha Ia);
 - zřídit jednotný práh 70 kW pro inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů a znovu zavést alternativy k inspekcím (články 14 a 15);

- vypustit odpočet energie z obnovitelných zdrojů vyrobené mimo dané místo od čisté primární energie budovy a umožnit, aby energie z obnovitelných zdrojů vyrobená mimo dané místo (příloha I) byla zohledněna pouze u faktorů primární energie stanovených členskými státy.

5. Na svém zasedání konaném dne 14. května Coreper posoudil nejnovější kompromisní návrh předsednictví a v návaznosti na připomínky vznesené některými delegacemi se dohodl na dalších změnách znění. Při této příležitosti delegace LU uvedla, že není s to podpořit článek 8, týkající se elektromobility. Kompromisní znění obsažené v příloze se postupuje Radě s cílem dosáhnout dohody ohledně obecného přístupu.

Obecným přístupem by byl stanoven prozatímní postoj Rady k tomuto návrhu a na jeho základě by bylo možno vést přípravy na jednání s Evropským parlamentem.

Změny oproti předchozímu dokumentu (9988/17) jsou vyznačeny **tučně a podtržením**. Body odůvodnění byly upraveny tak, aby odrážely změny hmotněprávních ustanovení.

Komise si v této fázi postupu vyhrazuje svůj postoj k celému kompromisnímu návrhu. DK si ponechává výhradu parlamentního přezkumu. Všechny delegace mají ke znění výhradu přezkumu.

6. Výbor Evropského parlamentu pro průmysl, výzkum a energetiku jmenoval zpravodajem Bendta Bendtsena (PPE) a očekává se, že své stanovisko přijme v listopadu 2017. Evropský hospodářský a sociální výbor předložil stanovisko dne 26. dubna 2017 a očekává se, že Výbor regionů stanovisko předloží dne 13. července 2017.
7. Rada se vybízí, aby potvrdila, že s obecným přístupem ve znění uvedeném v příloze souhlasí.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

- (1) Unie se zavázala k udržitelnému, konkurenceschopnému, bezpečnému a dekarbonizovanému energetickému systému. Energetická unie a rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 stanoví ambiciózní závazky Unie na další snižování emisí skleníkových plynů (alespoň o 40 % do roku 2030 ve srovnání s rokem 1990), zvýšení podílu spotřeby energie z obnovitelných zdrojů (alespoň o 27 %) a dosažení alespoň 27% úspory energie, přičemž tato hodnota bude přehodnocena s ohledem na hodnotu 30 %¹ pro celou EU, jakož i zvýšení energetické bezpečnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti v Evropě.
- (2) K dosažení těchto cílů přezkum právních předpisů týkajících se energetické účinnosti v roce 2016 kombinuje: i) přehodnocení cíle EU v oblasti energetické účinnosti do roku 2030, jak požadovala Evropská rada v roce 2014, ii) přezkum základních článků směrnice o energetické účinnosti a směrnice o energetické náročnosti budov, iii) posílení prostředí umožňujícího financování, včetně evropských strukturálních a investičních fondů a Evropského fondu pro strategické investice, čímž se v konečném důsledku zlepší finanční podmínky pro investice do energetické účinnosti na trhu.
- (3) Článek 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU² vyžaduje, aby Komise nejpozději do 1. ledna 2017 provedla přezkum z hlediska zkušeností získaných během jejího uplatňování a z hlediska pokroku, jehož bylo dosaženo, a v případě potřeby předložila návrhy.
- (4) K přípravě tohoto přezkumu Komise provedla řadu kroků ke shromáždění důkazů o tom, jak byla směrnice 2010/31/EU provedena v členských státech, přičemž se zaměřila na to, co funguje a co by mohlo být zlepšeno.

¹ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Brusel, 24. října 2014.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (5) Z výsledku hodnocení a posouzení dopadů vyplynulo, že k posílení stávajících ustanovení směrnice 2010/31/EU a zjednodušení některých aspektů je nutno provést řadu změn.
- (6) Unie se zavázala, že do roku 2050 vytvoří bezpečný, konkurenceschopný a dekarbonizovaný energetický systém¹. Pro splnění tohoto cíle potřebují členské státy a investoři opatření, jejichž účelem je dosáhnout dlouhodobého cíle v oblasti emisí skleníkových plynů a dekarbonizovat fond budov do roku 2050. Za tímto účelem by měly členské státy určit orientační postupné střednědobé (2030) a dlouhodobé (2050) kroky.
- (7) Ustanovení o dlouhodobých strategiích renovací uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU² by měla být přesunuta do směrnice 2010/31/EU, kam lépe zapadají. Členské státy mohou použít své dlouhodobé strategie v oblasti renovace pro účely reakce na rizika spojená s intenzivní seismickou činností, která má dopad na renovace zlepšující energetickou účinnost a na životnost budov.
- (8) Programy pro jednotný digitální trh a energetickou unii by měly být sladěny a sloužit společným cílům. Digitalizace energetického systému rychle mění energetické prostředí, od integrace obnovitelných zdrojů energie po inteligentní sítě a budovy připravené na inteligentní řešení. K digitalizaci odvětví stavebnictví by měly být k dispozici cílené pobídky, které podpoří systémy připravené na inteligentní řešení a digitální řešení v zastavěném prostředí.

¹ Sdělení *Energetický plán do roku 2050*, KOM(2011) 885 v konečném znění.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (9) S cílem zajistit jednotné podmínky provádění této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se společného režimu Evropské unie pro hodnocení inteligentní připravenosti budov. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011. Ukazatel inteligence by měl sloužit k měření schopnosti budov využívat IKT a elektronické systémy k optimalizaci provozu a interakci se sítí. Ukazatel inteligence zvýší povědomí vlastníků a uživatelů budov o hodnotě automatizace budov a elektronického monitorování technických systémů budov a poskytne uživateli budovy jistotu o skutečných úsporách plynoucích z těchto nových rozšířených funkcí. Využívání tohoto režimu pro hodnocení inteligentní připravenosti budov by mělo být pro členské státy dobrovolné.
- (9a) S cílem zajistit soudržnost s interinstitucionální dohodou o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 by ustanovení týkající se pravomoci přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie měly být změněny. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (10) Inovace a nové technologie rovněž budovám umožňují podpořit celkovou dekarbonizaci ekonomiky. Budovy mohou například využít rozvoje infrastruktury nezbytné pro inteligentní nabíjení elektrických vozidel a rovněž poskytují členským státům základ, pokud se rozhodnou použít autobaterie jako zdroj energie. [...]

- (10a) V kombinaci se zvýšeným podílem výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů způsobují elektrická vozidla méně emisí uhlíku, a přispívají tak k lepší kvalitě ovzduší. Elektrická vozidla tvoří klíčovou součást přechodu na čistou energii, jenž je založen na opatřeních v zájmu energetické účinnosti, alternativních palivech, energii z obnovitelných zdrojů a inovativních řešeních v oblasti řízení energetické flexibility. Stavební předpisy lze účinně prosazovat pákovým efektem plynoucím ze stanovení cílených požadavků na podporu zavádění infrastruktury pro dobíjení v parkovištích obytných i nebytových budov. Členské státy by rovněž měly **stanovit opatření v zájmu jednoduššího [...] zavádění dobíjecích stanic**, a to s cílem řešit překážky, jako je rozdílná motivace a administrativní komplikace jednotlivých vlastníků při snaze nainstalovat dobíjecí stanice na parkovacích místech.
- (10b) Díky snadno dostupné infrastruktuře se sníží náklady na instalace dobíjecích stanic pro jednotlivé vlastníky bytů, a uživatelé elektrických vozidel tak budou mít přístup k dobíjecím stanicím. Stanovení požadavků na úrovni EU ohledně předběžného vybavení parkovacích míst a instalace dobíjecích stanic je účinným způsobem, jak podpořit používání elektrických vozidel v blízké budoucnosti a současně umožnit ve střednědobém až dlouhodobém horizontu další rozvoj s nižšími náklady.
- (10c) Některé zeměpisné oblasti však mohou pro svou specifickou zranitelnost při uplatňování těchto požadavků čelit konkrétním obtížím. Mohlo by se to týkat nejvzdálenějších regionů ve smyslu článku 349 SFEU, vzhledem k jejich odlehlosti, ostrovní povaze, malé rozloze, složitému povrchu a podnebí, jakož i izolovaným mikrosoustavám, jejichž elektrické sítě bude možná nutné vyvíjet, aby se vyrovnaly s další elektrifikací místní dopravy. Nebude tomu tak nezbytně. V jiných takových regionech a systémech může být elektrifikace dopravy účinným nástrojem ke zlepšení kvality vzduchu či k řešení problémů se zabezpečením dodávek, s nimiž se takové regiony a systémy často potýkají. V případech, kdy výše uvedené obtíže vzniknou, **by členské státy měly mít možnost neuplatnit [...]** požadavky **na elektromobilitu**. [...]

- (11) V posouzení dopadů byly určeny dva stávající soubory opatření, jejichž cíl by ve srovnání se současnou situací mohl být dosažen účinněji. Zprv, povinnost zpracovat před zahájením jakékoli výstavby studii proveditelnosti týkající se vysoce účinných alternativních systémů se stává zbytečnou zátěží. Zadruhé bylo zjištěno, že ustanovení týkající se inspekci otopných soustav a klimatizačních systému nezajišťují v dostatečné míře a efektivním způsobem počáteční a trvalou účinnost těchto technických systémů. V současnosti se dostatečně nezohledňují ani levná technická řešení s velmi krátkou dobou návratnosti, jako je např. hydraulické vyvážení otopné soustavy a instalace/výměna termostatických regulačních ventilů. Ustanovení týkající se inspekci jsou pozměněna, aby byly zajištěny lepší výsledky inspekci. **Tyto změny kladou důraz na inspekce centralizovaných otopných soustav a klimatizačních systémů, přičemž se nevztahují na malé otopné soustavy, jako jsou elektrické ohřivače a kamna na dřevo.**
- (12) Zejména u velkých instalaci se automatizace budov a elektronické monitorování technických systémů budov ukázaly jako účinná náhrada inspekci. Instalace těchto zařízení by se ve velkých nebytových budovách a bytových domech, které jsou dostatečně velké na to, aby se náklady vrátily za méně než tři roky, měla považovat za nákladově nejefektivnější alternativu k inspekci. V případě malých instalaci pak zdokumentování výkonnosti systémů osobami zajišťujícími instalaci podpoří ověřování plnění minimálních požadavků stanovených pro všechny technické systémy budov.
- (12a) S prováděním režimů pravidelných inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů podle směrnice 2010/31/EU byly spojeny značné administrativní investice ze strany členských států a soukromého sektoru, včetně školení a akreditace odborníků, zajišťování kvality a kontroly, jakož i nákladů na inspekce. Pro členské státy, které stanovily nezbytná opatření na zavedení pravidelných inspekci a provádějí efektivní režimy inspekci, může být vhodné i nadále tyto režimy provozovat, a to i u menších otopných soustav a klimatizačních systémů. **V takových případech není nutné, aby členské státy tyto přísnější požadavky oznamovaly Komisi.**

- (13) Aby bylo zajištěno co nejlepší využití finančních opatření týkajících se energetické účinnosti při renovacích budov, měla by tato opatření být svázána s kvalitou renovačních prací. Tato opatření by proto měla být navázána na výkon vybavení či materiálu používaných při renovaci a na úroveň certifikace či kvalifikace osoby zajišťující instalaci nebo na zlepšení dosažené renovací, které by mělo být posouzeno porovnáním certifikátů energetické náročnosti (EPC) vydaných před renovací a po ní či jinou transparentní a přiměřenou metodou.
- (14) [zrušuje se]
- (15) Stávající nezávislé kontrolní systémy pro EPC mohou být využívány pro kontrolu souladu a měly by být posíleny, aby byla zajištěna kvalita certifikátů. Pokud jsou nezávislé kontrolní systémy pro EPC doplněny o databázi, což je nad rámec požadavků této směrnice, může být tato databáze využita pro kontrolu souladu a pro tvorbu statistik o regionálním/vnitrostátním fondu budov. Jsou zapotřebí vysoce kvalitní údaje o fondu budov a tyto údaje by mohly být částečně získány z databází, které téměř všechny členské státy v současné době vyvíjí a spravují pro účely EPC.
- (16) Ke splnění cílů politiky energetické účinnosti budov by měla být zlepšena transparentnost EPC, a to zajištěním konzistentnosti při stanovování a uplatňování všech nezbytných parametrů pro výpočty, a to jak pro certifikaci, tak pro požadavky na minimální energetickou náročnost. Členské státy by měly zavést odpovídající opatření například pro zajištění toho, aby byla výkonnost instalovaných, nahrazených nebo modernizovaných technických systémů budov pro vytápění prostor, klimatizaci či ohřev vody zdokumentována s ohledem na certifikaci budov a kontrolu souladu.

- (17) Doporučení Komise (EU) 2016/1318 ze dne 29. července 2016 týkající se budov s téměř nulovou spotřebou energie uvádí, jak by provádění směrnice mohlo současně zajistit transformaci fondu budov a přechod na udržitelnější dodávky energie, což zároveň podporuje strategii vytápění a chlazení¹. Za účelem zajištění řádného provádění by měl být aktualizován všeobecný rámec pro výpočet energetické náročnosti budov s využitím činnosti Evropského výboru pro normalizaci (CEN) v rámci mandátu M/480, který udělila Evropská komise.
- (18) Ustanovení této směrnice by neměla členskými státy bránit ve stanovení ambicióznějších požadavků v oblasti energetické náročnosti na úrovni budov a pro prvky budov, pokud jsou v souladu s právními předpisy Unie. To, že tyto požadavky mohou za určitých okolností omezovat instalování nebo používání výrobků, na něž se vztahují jiné použitelné harmonizované právní předpisy Unie, je v souladu s cíli této směrnice a směrnice 2012/27/ES za předpokladu, že takové požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku trhu.
- (19) Cíle této směrnice, totiž snížení potřeby energie spojené s typickým využíváním budov, nemohou být uspokojivě dosaženy na úrovni členských států. Cíle směrnice lze účinněji zajistit opatřeními na úrovni Unie, neboť je tak zaručena soudržnost společných cílů, porozumění a politická vůle. Proto Unie přijímá opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

¹ Dokument COM(2016) 51 final.

- (20) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (21) Směrnice 2010/31/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článek 1

Směrnice 2010/31/EU se mění takto:

1. V článku 2 se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. „technickým systémem budovy“ technické zařízení budovy nebo její ucelené části určené k vytápění prostor, chlazení prostor, větrání, ohřevu vody v domácnostech, vestavěnému osvětlení, automatizaci a řízení budov, výrobě elektrické energie na místě nebo kombinace těchto systémů, včetně systémů, které využívají energii z obnovitelných zdrojů;“;

1a. V článku 2 se doplňují nové body 15a, 15b a 20, které znějí:

„15a. „otopnou soustavou“ kombinace prvků, které jsou potřebné pro vnitřní úpravu vzduchu, při níž je teplota zvyšována“;

„15b. „zdrojem tepla“ část otopné soustavy, která vytváří užitečné teplo pomocí jednoho nebo více z následujících procesů:

a) spalování paliv, například v kotli;

b) Jouleův jev, k němuž dochází v topných tělesech systému elektrického odporového ohřevu;

c) získávání tepla z okolního vzduchu, z odváděného vzduchu z ventilace, z vody nebo ze zemního zdroje (zemních zdrojů) tepelným čerpadlem“;

20. „izolovanou mikrosoustavou“ každá soustava se spotřebou nižší než 500 GWh v roce 1996, která nemá žádné propojení s jinými soustavami;

2. Za článek 2 se vkládá nový článek 2a „Dlouhodobá strategie renovací“, který zní:

„Článek 2a

1. Členské státy vytvoří dlouhodobou strategii za účelem mobilizace investic do renovací vnitrostátního fondu obytných a nebytových budov, a to jak veřejných, tak soukromých. Tato strategie obsahuje:
 - a) přehled vnitrostátního fondu budov vycházející podle potřeby ze statistického vzorku a očekávaného podílu renovovaných budov v roce 2020;
 - b) stanovení nákladově efektivních přístupů k renovacím podle typu budovy a klimatického pásma;
 - c) politiky a opatření na podporu nákladově efektivních rozsáhlých renovací budov, včetně rozsáhlých renovací prováděných v několika fázích;
 - d) dlouhodobý výhled, podle něhož se může řídit rozhodování fyzických osob, stavebního průmyslu a finančních institucí o investicích;
 - e) fakticky podložený odhad očekávaných úspor energie a dalších přínosů.

2. V dlouhodobé strategii renovací stanoví členské státy plán s opatřeními, jejichž účelem je zajistit vysoce energeticky účinný a dekarbonizovaný vnitrostátní fond budov s ohledem na dlouhodobý cíl snížit do roku 2050 emise skleníkových plynů v EU o 80 až 95 % ve srovnání s rokem 1990. V plánu jsou zahrnuty orientační dílčí cíle pro rok 2030 a 2050.

Kromě toho zohlední dlouhodobá strategie renovací nutnost zmírnit energetickou chudobu v souladu s kritérii vymezenými členskými státy.¹

3. Za účelem usměrnění rozhodování o investicích, jak je uvedeno v odst. 1 písm. d), členské státy zváží zavedení mechanismů pro:

- a) agregaci projektů, aby se investorům usnadnilo financování renovací uvedených v odst. 1 písm. b) a c),
- b) snižování vnímané rizikovosti operací v oblasti energetické účinnosti pro investory a soukromý sektor a
- c) využívání veřejných prostředků jako páky pro získání dalších soukromých investic nebo řešení specifického selhání trhu.

4. Členské státy mohou využít své dlouhodobé strategie v oblasti renovace pro účely reakce na rizika spojená s intenzivní seismickou činností, která má dopad na renovace zlepšující energetickou účinnost a na životnost budov.¹

3. Článek 6 se nahrazuje tímto:

¹ S výhradou výsledku jednání o směrnici [XXXX] o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou může být uveden odkaz na článek 29 uvedené směrnice. Kromě toho by body odůvodnění 40 a 41 uvedené směrnice měly být doplněny o vyjasnění, že energetická politika je považována za potenciální příspěvek ke zmírňování energetické chudoby obecně, nikoli za její příčinu.

„Článek 6

Nové budovy

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby nové budovy splňovaly minimální požadavky na energetickou náročnost stanovené v souladu s článkem 4.“

4. V článku 7 se zrušuje pátý pododstavec;
5. Článek 8 se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se zrušuje třetí pododstavec;
 - b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud jde o nové nebytové budovy a budovy procházející větší renovací, má-li budova více než deset parkovacích míst a jsou-li budova a parkoviště vlastněny stejným subjektem, zajistí členské státy, aby:

- a) pokud je parkoviště umístěno uvnitř budovy a u větších renovací, aby se renovační opatření týkala i parkoviště či elektrických rozvodů budovy, nebo
- b) pokud parkoviště s budovou fyzicky sousedí a u větších renovací, aby se renovační opatření týkala i parkoviště,

aby byla nainstalována alespoň jedna dobíjecí stanice ve smyslu směrnice 2014/94/EU o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva¹, která je schopna spouštět a zastavovat nabíjení v reakci na cenové signály, spolu s kabelovody, tedy vedením pro elektrické kabely, aby byla v pozdější fázi možná instalace dobíjecích stanic pro elektrická vozidla přinejmenším pro každé třetí parkovací místo.

¹ Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1.

Komise do 1. ledna 2023 podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě o tom, v jakém rozsahu by evropská politika v oblasti budov mohla přispět k podpoře elektromobility, a případně navrhne opatření.

Členské státy se mohou rozhodnout, že požadavky uvedené v prvním pododstavci nestanoví nebo nepoužijí, pokud jde o budovy, které vlastní nebo užívají malé a střední podniky definované v hlavě I přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003.

3. Pokud jde o nové obytné budovy a budovy procházející větší renovací, má-li budova více než deset parkovacích míst, zajistí členské státy, aby:

- a) pokud je parkoviště umístěno uvnitř budovy a u větších renovací, aby se renovační opatření týkala i parkoviště či elektrických rozvodů budovy, nebo
- b) pokud parkoviště s budovou fyzicky sousedí a u větších renovací, aby se renovační opatření týkala i parkoviště,

aby byly nainstalovány kabelovody, tedy vedení pro elektrické kabely, aby byla v pozdější fázi možná instalace dobíjecích stanic pro elektrická vozidla pro každé parkovací místo.

3a. Odstavce 2 a 3 se nepoužijí na budovy, u nichž byly žádosti o stavební povolení či rovnocenné žádosti předloženy před datem uvedeným v čl. 3 odst. 1 této směrnice nebo do jednoho roku po tomto datu.

3b. Aniž by byla dotčena jejich vnitrostátní právní úprava majetkových a nájemních poměrů, členské státy **stanoví opatření v zájmu jednoduššího zavádění** dobíjecích stanic v nových i stávajících obytných i nebytových budovách.

4. Členské státy se mohou rozhodnout, že požadavky uvedené v odstavcích 2 a 3 nestanoví nebo nepoužijí, pokud jde o veřejné budovy, které již spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/94/EU, **a o budovy nacházející se v izolovaných energetických mikrosoustavách nebo v nejvzdálenějších regionech ve smyslu článku 349 SFEU, vedlo-li by to k zásadním problémům pro provoz dotčené místní energetické soustavy a k ohrožení stability místní sítě.**

4a. V případě stávajících budov se mohou členské státy rozhodnout, že požadavky vymezené v odstavcích 2 a 3 neuplatní nebo nestanoví, pokud náklady na instalaci kabelovodů a dobíjecích stanic přesahují 5 % celkových nákladů na danou větší renovaci.

4b. [...]

c) doplňují se nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Členské státy zajistí, aby při instalaci, nahrazení nebo modernizaci technického systému budovy pro vytápění prostor, klimatizaci či ohřev vody, ledaže to nemá dopad na její energetickou náročnost, byla nová výkonnost systému nebo pozměněné části zdokumentována a příslušné informace o ní byly předány majiteli budovy, aby byly k dispozici a mohly být použity pro ověření souladu s minimálními požadavky stanovenými podle odstavce 1 a za účelem vydání certifikátů energetické náročnosti budovy. Aniž je dotčen článek 12, členské státy se rozhodnou, zda budou vyžadovat vydání nového certifikátu energetické náročnosti.

6. Do 31. prosince 2019 Komise za konzultace s relevantními odvětvími přijme dobrovolný společný režim Evropské unie pro hodnocení inteligentní připravenosti budov. Tento režim bude zahrnovat definici ukazatele inteligentní připravenosti, stanoví metodiku jeho výpočtu a poskytne technické informace o způsobech jeho efektivního uplatňování na vnitrostátní úrovni v souladu s přílohou Ia. Toto opatření se přijímá přezkumným postupem uvedeným v článku 26. Členské státy mohou tento režim uznávat nebo jej používat s tím, že jej přizpůsobí svým vnitrostátním okolnostem. Režim pro hodnocení inteligentní připravenosti budov je pro majitele budov i pro členské státy dobrovolný. “

6. Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Členské státy zajistí provázanost svých finančních opatření v oblasti zvyšování energetické účinnosti při renovaci budov:

- a) s energetickou náročností vybavení či materiálu použitých k renovaci. V tomto případě jsou vybavení či materiál použité k renovaci instalovány osobami zajišťujícími instalaci s příslušnou úrovní certifikace či kvalifikace, nebo
- b) se zlepšením dosaženým takovou renovací porovnáním certifikátů energetické náročnosti vydaných před renovací a po ní, nebo
- c) s výsledky jiné relevantní, transparentní a přiměřené metody, která vykazuje zlepšení energetické náročnosti.“;

b) vkládá se odstavec 6a, který zní:

„6a. Pokud členské státy zavedou databázi EPC, souhrnné anonymizované údaje splňující požadavky EU i členských států na ochranu údajů se pro statistické a výzkumné účely na požádání zpřístupní alespoň veřejným orgánům.“;

7. Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy stanoví opatření potřebná k zajištění pravidelných inspekcí přístupných částí systémů o jmenovitém výkonu pro vytápění prostor vyšším než 70 kW, jako jsou zdroj tepla, řídicí systém a oběhové čerpadlo (čerpadla) používané k vytápění budov. Součástí inspekce je posouzení účinnosti a dimenzování zdroje tepla vzhledem k požadavkům na vytápění budovy. Posouzení dimenzování zdroje tepla není třeba opakovat, nebyly-li v mezidobí provedeny žádné změny v otopné soustavě nebo ohledně požadavků na vytápění budovy.

Členské státy, které zachovávají přísnější požadavky podle čl. 1 odst. 3, nejsou povinny je oznamovat Komisi.“

b) odstavce 2, 3, 4 a 5 se zrušují a nahrazují tímto:

„2a. Alternativně k odstavci 1 si mohou členské státy zvolit, že přijmou opatření s cílem zajistit, aby uživatelům bylo poskytnuto odpovídající poradenství o výměně zdrojů tepla, dalších změnách otopné soustavy a alternativních řešeních pro posouzení účinnosti a vhodného dimenzování zdrojů tepla. Celkový dopad tohoto přístupu odpovídá dopadu opatření přijatých podle odstavce 1.

2. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy u nebytových budov stanovit požadavky s cílem zajistit, aby byly tyto budovy vybaveny systémy automatizace a kontroly budov. Tyto systémy musí být schopné alespoň:

- a) nepřetržitě monitorovat a analyzovat spotřebu energie a umožňovat její úpravu;

- b) referenčně srovnávat energetickou účinnost budovy, zjišťovat ztráty účinnosti technických systémů budovy a informovat osobu odpovědnou za zařízení nebo technickou správu budovy o možnostech zlepšení energetické účinnosti;
- c) umožňovat komunikaci s připojenými technickými systémy budovy a jinými spotřebiči v budově, jakož i interoperabilitu s technickými systémy budovy, které zahrnují různé typy chráněných technologií a zařízení nebo jsou od různých výrobců.

3. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy u obytných budov stanovit požadavky s cílem zajistit, aby byly tyto budovy vybaveny:

- a) průběžným elektronickým monitorováním, které měří účinnost systémů a informuje majitele nebo správce budovy v případě výrazného poklesu účinnosti a v případě nutnosti provedení údržby, a
- b) účinnými řídicími funkcemi za účelem zajištění optimální výroby, distribuce a využívání energie.“;

8. Článek 15 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy stanoví nezbytná opatření k zavedení pravidelné inspekce přístupných částí klimatizačních systémů se jmenovitým výkonem větším než 70 kW. Součástí inspekce musí být posouzení účinnosti a dimenzování klimatizačního systému v porovnání s požadavky na chlazení budovy. Posouzení dimenzování není třeba opakovat, nebyly-li v mezidobí provedeny žádné změny v klimatizačním systému nebo ohledně požadavků na chlazení budovy.

Členské státy, které zachovávají přísnější požadavky podle čl. 1 odst. 3, nejsou povinny je oznamovat Komisi.“;

b) odstavce 2, 3, 4 a 5 se zrušují a nahrazují tímto:

„2a. Alternativně k odstavci 1 si mohou členské státy zvolit, že přijmou opatření s cílem zajistit, aby uživatelům bylo poskytnuto poradenství o výměně klimatizačních systémů, dalších změnách klimatizačního systému a alternativních řešeních pro posouzení účinnosti a vhodného dimenzování klimatizačního systému. Celkový dopad tohoto přístupu musí být stejný jako u opatření popsaných v odstavci 1.

2. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy u nebytových budov stanovit požadavky s cílem zajistit, aby byly tyto budovy vybaveny systémy automatizace a kontroly budov. Tyto systémy musí být schopné alespoň:

- a) nepřetržitě monitorovat, analyzovat a upravovat spotřebu energie;
- b) referenčně srovnávat energetickou účinnost budovy, zjišťovat ztráty účinnosti technických systémů budovy a informovat osobu odpovědnou za zařízení nebo technickou správu budovy o možnostech zlepšení energetické účinnosti;
- c) umožňovat komunikaci s připojenými technickými systémy budovy a jinými spotřebiči v budově, jakož i interoperabilitu s technickými systémy budovy, které zahrnují různé typy chráněných technologií a zařízení nebo jsou od různých výrobců.

3. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy u obytných budov stanovit požadavky s cílem zajistit, aby byly tyto budovy vybaveny:

- a) průběžným elektronickým monitorováním, které měří účinnost systémů a informuje majitele nebo správce budovy v případě výrazného poklesu účinnosti a v případě nutnosti provedení údržby, a
- b) účinnými řídicími funkcemi za účelem zajištění optimální výroby, distribuce a využívání energie.“;

9. V článku 19 se rok „2017“ nahrazuje rokem „2028“ a vkládá se nová věta, která zní:

„V rámci tohoto přezkumu Komise posoudí, jakou úlohu v evropské politice v oblasti budov plní přístupy na úrovni okresů či městských částí, například pokud jde o projekty souhrnných renovací zahrnující namísto jednotlivých budov vícero budov v určitém územním kontextu.“;

10. V čl. 20 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zejména poskytnou vlastníkům nebo nájemcům budov informace o certifikátech energetické náročnosti, jejich účelu a cílech, o nákladově efektivních způsobech snižování energetické náročnosti budovy a případně o finančních nástrojích dostupných pro účely snížení energetické náročnosti budovy.“;

11. Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v člancích 5 a 22 je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 5 a 22 je svěřena Komisi na dobu 5 let od XXX [*den vstupu této směrnice v platnost*]. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 5 a 22 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016¹.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 5 a 22 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;

12. Články 24 a 25 se zrušují;

12a. Článek 26 se nahrazuje tímto:

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

„Článek 26

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“
13. Přílohy se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

S výjimkou posledního pododstavce se zrušují ustanovení článku 4 směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti¹.

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí XXXX nejpozději [*Vložte prosím datum: [] 24 měsíců ode dne vstupu v platnost*]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

¹ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 13.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

Přílohy uvedené směrnice se mění takto:

1. Příloha I se mění takto:

c) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. Energetická náročnost budovy je určena na základě vypočtené či skutečné spotřeby energie a odráží typickou spotřebu energie pro vytápění, chlazení, teplou vodu, větrání a vestavěné osvětlení (zejména v odvětví nebytových budov).

Energetická náročnost budovy musí být vyjádřena číselným ukazatelem spotřeby primární energie v kWh/(m².r) pro účely certifikace energetické náročnosti a souladu s minimálními požadavky na energetickou náročnost. Metodika používaná pro její stanovení musí být transparentní a otevřená inovacím.

Členské státy popíší svou vnitrostátní metodiku výpočtu podle vnitrostátních příloh souhrnných norem¹, jež byly vypracovány na základě mandátu M/480, který Evropská komise dala Evropskému výboru pro normalizaci (CEN). Toto nepředstavuje požadavek na plnění těchto norem. Popis vnitrostátních metod výpočtu je dobrovolný v národních přílohách ostatních norem².; “

¹ ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1, a 52018-1.

² EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15316-4-3, EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 a EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 a ISO/EN 52022-1.

d) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. „Energetické potřeby týkající se vytápění prostor, chlazení prostor, teplé vody v domácnostech a přiměřené ventilace se vypočítají za účelem zajištění minimálních úrovní zdraví a komfortu stanovených členskými státy.

Výpočet primární energie je založen na primárních energetických nebo váhových faktorech pro jednotlivé energetické nosiče, jež mohou být založeny na vnitrostátních, regionálních či místních ročních vážených průměrech nebo na konkrétnějších informacích dostupných pro jednotlivé dálkové soustavy.

Primární energetické faktory nebo váhové faktory vymezí členské státy. Primární energetické faktory zohlední obnovitelnou energii, pokud jde o energii dodanou energetickým nosičem.

3. Členské státy se mohou rozhodnout, že pro vyjádření energetické náročnosti určité budovy vymezí další číselné ukazatele celkové spotřeby primární energie z neobnovitelných a obnovitelných zdrojů a emisí skleníkových plynů vyprodukovaných v kilogramech ekvivalentu CO₂ na m² ročně.“;

e) V bodě 4 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„4. Bere se v úvahu příznivý vliv těchto hledisek:“.

2. Příloha II se mění takto:

f) první odstavec bodu 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány nebo subjekty, na které byla příslušnými orgány přenesena odpovědnost za provádění nezávislého kontrolního systému, namátkově vyberou ze všech každoročně vydaných certifikátů energetické náročnosti a provedou jejich ověření. Vzorek musí být dostatečně velký, aby byly zajištěny statisticky významné výsledky ohledně souladu.“;

g) doplňuje se bod 3, který zní:

„3. Když se informace přidávají do databáze, musí mít vnitrostátní orgány možnost pro účely monitorování a ověření určit původce daného doplnění.“;

3. Doplňuje se nová příloha Ia, která zní:

„Příloha Ia

Společný obecný rámec pro hodnocení inteligentní připravenosti budov

1. Ukazatel inteligentní připravenosti, tj. ukazatel, který charakterizuje schopnosti budov s ohledem na provoz, monitorování a řízení, interakci s uživateli, reakci na poptávku a interoperabilitu automatizačních a kontrolních systémů a technických systémů budov, poskytne syntetické a smysluplné informace potenciálním vlastníkům a nájemcům.

2. Metodika stanovení ukazatele inteligentní připravenosti umožní nákladově efektivní a spolehlivý výpočet ukazatele inteligentní připravenosti jednoduchým způsobem a s maximálním využitím již dostupných údajů. Tato metodika zajistí neutralitu z hlediska technologie a dodavatele a zohlední evropské normy, zejména v oblasti interoperability, a je v souladu s evropskými a vnitrostátními předpisy o ochraně soukromí a osobních údajů.

3. Postupy pro účinné provádění režimu nemají negativní dopad na stávající vnitrostátní systémy certifikace energetické náročnosti a vycházejí ze souvisejících iniciativ na vnitrostátní úrovni.“.
